

[Dorte Bennedsen]

Det, der er sagen, er, at der er ingen af os, der ved, hvor lang inkubationstiden er. Man kan formentlig være smittet i 2-3 år, inden man får konstateret sin sygdom, hvis man overhovedet får den konstateret ved, at den kommer til udbrud.

Det andet er, at man altså kan tage folk ind og undersøge dem for eventuelle antistoffer i blodet, men vi må erkende, at der er en forholdsvis stor fejlprocent. Jeg husker ikke det eksakte tal, men der vil være nogle, der er det, man kalder falsk positive. Den gruppe vil altså også komme ind under de tvangsforanstaltninger, hr. Dohrmann ønsker, og som i øvrigt ikke hjælper på det problem, vi alle er enige om at løse, nemlig at få fat i de smittede, få fat i dem, der er under mistanke. De vil kunne holde sig væk i de 2-3 år, hvor symptomerne ikke er dukket op, og lade være med at gå til de forebyggende undersøgelser. Det vil blive konsekvensen af dette forslag.

Vi har brug for, at de kommer frem, og de pågældende mennesker har brug for det. Derfor er der brug for information og information og information og mulighed for at give dem nogle vilkår, så vi ikke skræmmer dem væk fra disse undersøgelser.

Karen Højte Jensen (KF):

Som det allerede er nævnt både af ministeren og af den socialdemokratiske ordfører, er AIDS en alvorlig sygdom, som i øjeblikket breder sig epidemisk i det meste af den vestlige verden, og vi ved, at smittespredningen hovedsagelig sker ved seksuel kontakt. I stort set alle lande har det været diskuteret, om AIDS skal indføres i lovgivningen, og det foreliggende forslag fra fremskridtspartiet drejer sig om, at AIDS skal henføres til loven om bekæmpelse af kønssygdomme. Det vil efter konservativ opfattelse være den helt forkerte vej at gå.

AIDS er allerede i dag i medfør af lægeloven samt en bestemmelse i epidemiloven gjort individuelt anmeldelsespligtig til embedslægen, statens seruminstitut og sundhedsstyrelsen. Med den viden, vi for nærværende er i besiddelse af, ved vi, at AIDS alene smitter ved seksuel kontakt og via blod og blodprodukter. Det er baggrunden for gennemførelsen af screening af donorblod og varmebehandling af blodprodukter. Dertil

kommer skærpede forholdsregler ved organtransplantation og kunstig insemination.

I Danmark har AIDS hovedsagelig optrådt som seksuelt overført sygdom. Den udsatte del af befolkningen andrager nogle få procent, og man risikerer ikke at blive påført sygdommen mod sin vilje. Jeg må som fru Dorte Bennedsen tage afstand fra det skræmmebillede, som fremgår af fremskridtspartiets bemærkninger, hvor man taler om den store risiko for den øvrige befolkning. Det er ikke rimeligt at accentuere en skræmmekampagne.

Fremskridtspartiet ønsker at sidestille AIDS med de sædvanlige kønssygdomme, men AIDS adskiller sig væsentligt fra dem, idet tilstanden ikke er umiddelbart erkendelig for patienten. AIDS kan ikke helbredes som de sædvanlige kønssygdomme, men er tværtimod livsfarlig.

Og hvad er det, fremskridtspartiet vil kunne opnå ved at inddrage AIDS under kønssygdomsloven? Det er for mig aldeles usikkert. Tværtimod risikerer man, at en stor del af risikogrupperne undlader at lade sig undersøge ved symptomer på AIDS eller ved mistanke om at være smittebærere. Man risikerer også, at de homoseksuelle, som er den gruppe i Danmark, der først og fremmest er ramt, udsættes for diskrimination på grund af deres livsstil.

Der må ikke indføres lovgivning, der kan bevirke, at folk holder sig tilbage fra at lade sig undersøge. Det drejer sig derimod om gennem intensiv information og vejledning at motivere risikogrupper til at gå til undersøgelse og til gennem ændrede seksualvaner at forhindre og begrænse udbredelsen af smitte.

Med hensyn til straffebestemmelser må jeg sige, at personer, der er smittet, og personer, der får sygdommen og således ikke kan helbredes, har fået mere end straf nok.

Jeg finder fremskridtspartiets forslag umenneskeligt, og det vil ødelægge, som det er sagt af andre, den tolerance, vi har oparbejdet over for personer med andre seksualvaner.

Fremskridtspartiets bemærkninger om, at hvis det gøres strafbart at smitte andre, så understreges alvoren i denne sygdom, må jeg tage afstand fra. Det er åbenbart ikke gået op for fremskridtspartiet, at befolkningen for længst har opfattet alvoren i denne sygdom.

Det er klart, at vi løbende må følge udviklingen og sikre, at vi gennem information og